

**Magiczny
Kraków**

Jacek Woźniakowski

2020-05-26

Prezydent od 20 czerwca 1990 r. do 11 stycznia 1991 r.

Biogram przytoczony za publikacją „Poczet krakowski” z 2010 r.

Historyk sztuki, pisarz, publicysta, tłumacz, wydawca, profesor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (KUL). Urodzony w 1920 roku w Biórkowie w powiecie proszowickim w rodzinie ziemiańskiej. Uczestnik kampanii wrześniowej 1939 roku w 8. Pułku Ułanów, ranny. Oficer Armii Krajowej, podczas okupacji działał między innymi w Warszawie i w obwodzie mieleckim AK. Dwukrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych.

W 1951 roku ukończył filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim, w 1960 roku uzyskał doktorat nauk humanistycznych, w 1990 roku tytuł profesora zwyczajnego. Doktor honoris causa Katolickiego Uniwersytetu w belgijskim Leuven. W latach 1948–1990 wykładowca historii sztuki na KUL. W latach osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych wykładał za granicą, między innymi na uniwersytecie Le Mirail w Tuluzie i Hebrew University w Jerozolimie.

Związany z „Tygodnikiem Powszechnym” (do 1953 roku sekretarz redakcji), w latach 1957–1960 redaktor naczelny miesięcznika „Znak”, współzałożyciel i w latach 1959–1990 redaktor naczelny wydawnictwa „Znak”. Członek redakcji pisma „Wierchy” w latach 1976–1990. W 1956 roku członek-założyciel Klubów Inteligencji Katolickiej w Warszawie i Krakowie, od tego roku w Związku Literatów Polskich (w latach 1980–1983 w prezydium Zarządu Głównego). Członek PEN Clubu.

Autor setek artykułów publicystycznych i naukowych. Najważniejsze jego książki to: „Góry niewzruszone”, „Co się dzieje ze sztuką?”, „Czy kultura jest do zbawienia koniecznie potrzebna?”, „Laik w Rzymie i w Bombaju”. W 1978 roku współzałożyciel i wykładowca Towarzystwa Kursów Naukowych. W latach 1982–1992 członek Papieskiej Rady ds. Kultury. Od 1989 roku członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

W roku 1988 wszedł do Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ „Solidarność”, w 1989 roku uczestniczył w obradach Okrągłego Stołu. Członek Krakowskiego Komitetu Obywatelskiego w latach 1989–1990. Z rekomendacji Komitetu w czerwcu 1990 roku wybrany przez Radę Miasta na urząd prezydenta Krakowa – pierwszego w odrodzonym samorządzie miejskim.

Przełom ustrojowy wyznaczył najpilniejsze zadania: wdrożenie systemu funkcjonowania nowej gminy i jej samorządu oraz uregulowanie jej spraw majątkowych. Jednocześnie gmina przyjęła do prowadzenia szereg spraw z zakresu administracji rządowej – tak zwane zadania zlecone, głównie z zakresu budownictwa, ochrony środowiska, dróg i spraw komunikacyjnych. Zakres tych zadań, prowadzonych równolegle z zadaniami własnymi, z czasem będzie się powiększał (między innymi o sprawy szkolnictwa oraz leczenia i opieki zdrowotnej). W ślad za tym przeorientowano system budżetowania samorządu. Jacek Woźniakowski wszedł do władz miasta z wizją Krakowa jako pomostu między Wschodem a Zachodem Europy. Wyrazem tego było przygotowanie koncepcyjne i

**Magiczny
Kraków**

organizacyjne otwartego w 1991 roku Międzynarodowego Centrum Kultury (MCK) – był przewodniczącym Rady Fundatorów Fundacji MCK i członkiem jego Rady Programowej. Doprowadził do podjęcia przez Radę Miasta uchwał o nawiązaniu współpracy z Wilnem, o przystąpieniu do Związku Miast Polskich, Ligi Miast Europejskich i Stowarzyszenia Eurocities oraz o sygnowaniu Karty Miast Europejskich. Przedstawiane Radzie szersze projekty programowe nie zyskały jednak poparcia. Złożył rezygnację po półrocznej prezydenturze w styczniu 1991 roku.

Od 1990 roku był zaangażowany w prace Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa. Pierwszy przewodniczący Stowarzyszenia Willa Decjusza w Krakowie. Od 2000 roku członek czynny Polskiej Akademii Umiejętności. Wieloletni członek i przewodniczący jury Nagrody Kościelskich. Otrzymał wiele nagród, między innymi nagrodę PEN Clubu im. Mieczysława Lepeckiego i nagrodę Fundacji Alfreda Jurzykowskiego. Wielokrotnie odznaczany, poza wspomnianymi odznaczeniami wojskowymi, Krzyżem Komandorskim OOP, Krzyżem Oficerskim francuskiej Legii Honorowej, Palmami Akademickimi, Złotym Medalem Gloria Artis, w 1997 roku medalem „Cracoviae Merenti” za zasługi dla Miasta Krakowa.

[Zmarł 29 listopada 2012 r. w Warszawie - przyp. red.]